

BÜYÜKLERE MASALLAR

“İnsan kalmanın tek yolu, insanlık dışı bu sisteme karşı savaşmaktır” **Karl Marx.**

Türkiye’de şu anda yaşamından memnun olan ve geleceğe umutla bakan kaç kişi vardır acaba?

Hazine ve Maliye Bakanı şşinerek “Carî açığı değil carî fazlayı, döviz fazlasını konuşacağımız yeni bir dönem başladı”

diyedursun, özellikle gençler, böylesi “yalan rüzgârı”ndan hiç mi ama hiç etkilenmiyorlar; çünkü onlar masal dinleme yaşlarını çoktan geçtiler. Onlar gençler arasında resmi olarak %24’ü aşan işsizlik oranıyla ilgileniyorlar.

Ceplerindeki harçlığın hızla erimesiyle ve hem ailelerinin hem de kendilerinin karşı

karşıya oldukları “geçim sıkıntısı”yla ilgileniyorlar. Yüksek enflasyon oranlarıyla, yarın çıkabilecek ve onların geleceğini karartacak savaşla ilgileniyorlar. Herşeyin paraya endekslendiği bir dünyada insan sevgisinin tükenmeye başladığı ile, insanların insanlara yabancılaşması ile ilgileniyorlar. Doğanın ve diğer canlıların kapitalistlerin kâr hırsı

yüzünden nasıl yok edildiğini görüyor ve buna karşı koymanın gerekliliği üzerine kafa yoruyorlar.

Bugün yaşadıkları dünyanın ellerinin arasından kayıp gitmesine, kendi yaşamlarının sermayenin heybetli binalarında alınan kararlarla kendilerinden çalınmasına öfke duyuyorlar. **2**

MÜCADELE BİRLİĞİ

23 Ağustos 2020 - 094 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

FITCH GAZA GELMEDİ!

Dinci faşizmin tüccarları kendi ceplerini doldurmayı iyi bilir bilmesine ya, genel iktisat hesaplarından zerre kadar anlamaz hiçbirini. İnanmayan Kanal İstanbul hesaplamalarına baksın!

Doğu Akdeniz’de durum Ankara için tehlikeli bir hal almışken, Libya’da ayağının altındaki zemin her geçen gün sarsılıyor, “tam zamanında” Karadeniz’de keşfedilen bu doğalgaz, her nasıl olursa “2023 seçimlerinden hemen sonrasına yetiyecek”miş. Bakın şu rastlantıya siz! Gerçi işi bilenler 6-7 yıldan bahsediyorlar ya, vardır “bizim Reis”in bir bildiği!

Bugün Enerji Bakanı 65 milyar dolar olduğundan bahsediyor gazın hacminin. O kadar mı? Durum anlaşılabilir diye mesela, Ortadoğu’daki petrol rezervinin 100 trilyon dolar tahmin edildiğini söylelim. Ya da Rusya’nın doğalgaz rezervinin Tuna-1’de bulun-

nun 100 katından fazla olduğuna işaret edelim. Şimdi oturun Damat’ın “eksen değiştirecek keşif” açıklamasının doğruluğunu düşünün.

Bu ülke yönetiminde her şey “gaz” ile yürüyor. Gerçeklik, hesap kitap hak getire! Ama “elin adamı” dinci faşist iktidarın “gazlamasına” kulak asmıyor ki!

“Kredi derecelendirme kuruluşu” Fitch Ratings, Türkiye’nin görünümünü durağandan negatife çevirdi. Olacak iş mi bu! Karadeniz’de gaz bulunmuş, Damat “artık cari açığı değil, cari fazlayı konuşacağız” türküleri söylüyor, sosyal medyada şarlatanlar (pardon “uzmanlar”) “2023’ten itibaren doğalgaz

bedava olacak” müjdeleri veriyor, Fitch çıkmış...

Böylece düğün dernek ilan edilen gaz müjdesinin “gaz alma müjdesi” olduğunu açık etmiş oldu Fitch!

Tabii “büyük resmi görme uzmanı” dinci faşistler derhal “oyunan büyük oyunu” deşifre ediveriyor. Öyle ya, “Doğalgaz rezervi keşfinin açıklanması çok olumlu bir hava oluşturdu. Bu olumlu havanın ekonomiyle ilgili beklentilere de yansımaları kaçınılmazdır”, bu yüzden “dış güçler Türkiye’nin önünü kesiyor”. Bu masallara inanmamızı bekliyorlar! **2**

Ankara’da Gözaltına Alınan 7 Kişi Tutuklandı

Ankara’da KHK ile ihraç edilen ve uzun zamandır Yüksel Caddesi’nde “İşimizi Geri İstiyoruz” eylemi yapan ve 13 Ağustos günü gözaltına alınan Mahmut Konuk, Acun Karadağ, Alev Şahin, Armağan Özbaş, Mehmet Dersulu, Nazan Bozkurt dün çıkarıldıkları mahkemede tutuklandı.

10 günlük gözaltı sürecinin ardından, tutuklanma kararı Karadağ’ın Twitter hesabından duyuruldu.

EDİTÖR

LIBYA’DA NELER OLUYOR?

Tam da “Rabbim bize başka bir yerde hem de görülmedik zenginlikte bir kapı açtı” derken “Müslüman Kardeş” Sarrac’ın, Libya Ulusal Mutabakat Hükümeti adına “ateşkes” kararı gazetelerin manşetlerine düştü.

Ne oluyordu? “Ateşkes” Sarrac’ın arkasında, onu ayakta tutan asıl odak olan dinci faşist iktidarın arzulanabileceği en son şeydi.

Dinci faşist iktidarın gönlünde yatan aslan Sirte ve Cufra’ydı. Petrolün çıkışı kapısı oraydı çünkü. Ganimet olmayacaksa dinci faşist iktidarın ne işi vardı oralarda yoksa.

Bunca dinci faşist çete, bunca subay boşuna mı taşınmıştı elin Libya’sına; bunca masraf havaya mı gidecekti? Tam da “rabbim bir kapıyı açarken” o duyulan gıcırta yoksa başka bir kapının kapanma sesi miydi?

Önce şu iki tespiti yapalım: Birincisi, Sarrac denen adam, dinci faşist iktidarın izin ve onayı olmadan ağzını açık tek kelime dahi söyleyemez.

İkincisi, “ateşkes” kararı dinci faşist iktidarın asla tercih etmeyeceği bir durumdur. Dediğimiz gibi, Türkiye, oraya “fetih” için gitmiştir, ganimet, petrol ve doğalgaz yatakları için gitmiştir; “müslüman kardeşlik” hukuku için değil.

“Fetih” adı üzerinde savaş demektir. Savaşmadan, savaşla kendi üstünlüğünü kabul ettirmeden ve düşmanı, silahının gücüyle yere sermeden Türkiye’ye bir damla petrol, bir metreküp doğalgaz bile vermezler.

“Ateşkes” ise, savaşın sonu anlamına gelmez de, en azından savaşta bir mola dönemi demektir. Mola süresi ne kadar, belli değil. Oysa Türkiye’nin acelesi olmalı. Çünkü orada boş geçen her gün havaya giden masraf demektir.

Haberlere yansımamakla birlikte, Sarrac’ın “ateşkes” kararı aynı zamanda Türkiye’nin kararı olması lazım gelir. **2**

EDİTÖR

LIBYA'DA NELER OLUYOR?

Baş tarafı 1. sayfada

Zaten aksi durumda, yani Türkiye'den habersiz davranmış olma ihtimali bile Türkiye için bir felakettir. Gerçi bu satırların yazıldığı ana kadar Türkiye'den bu konuda herhangi bir açıklama yapılmış değil. Yine de şimdilik bu ihtimali yok sayıyoruz.

Sarrac'ın "ateşkes"ine karşı taraftan da "ateşkes" kararı geldi. Yani Tobruk merkezli Temsilciler Meclis'i ve Hafter de aynı karşılığı verdi. Bu tarafın kararını Mısır, Suudi Arabistan-BAE'nin ve tabii bunların da arkasındaki Fransa ile Rusya'nın kararı olarak anlamak gerekir.

Rusya'nın zaten aylardır böyle bir kararın peşinde olduğunu, Mısır'ın Haziran ayında bir "ateşkes" önerdiğini ancak Türkiye'nin karşı çıkması nedeniyle "ateşkes"in gerçekleşmediğini de okura hatırlatalım. Başka bir ifadeyle, Libya sahasında, en azından şimdilik Rusya'nın dediği gerçekleşmiş oldu.

Devam edelim.

Türkiye'den henüz tık yok, denizdeki balık için bile açıklama yapmaya teşne Çavuşoğlu dut yemiş bülbül gibi, kendi masal ve hikayelerini yazmakla meşgul. İbrahim Kalın tam arazi; ama Mısır, açıklamasını yaptı ve "ateşkes"i onayladığını ilan etti. Mısır'ı Birleşmiş Milletler Libya Temsilcisi, BAE, Suudi Arabistan, Körfez İşbirliği Konseyi (KİK) gibi devlet ve kurumlar izledi ve hepsi "ateşkes kararını selamladılar".

Bütün bu devlet ve kurumlar Libya'da ilan edilen "ateşkes" in istikrar, güvenlik ve siyasi çözüme katkı yapacağına işaret ediyor, seçimlere gidileceğini ve böylece "birleşmiş" Libya'nın yeniden tesis edileceğini vurguluyorlar.

Bütün bu olan bitenlerde, Türkiye açısından püf noktası, Libya'nın yabancı tüm çetelerden ve paralı askerlerden arındırılması vurgusudur. Bu vurgu Türkiye'yi işaret ediyor. Başka bir ifadeyle Türkiye'nin Suriye'den ve başka ülkelerden Libya'ya taşıdığı paralı asker ve çetelere yol görünüyor. Bu yüzden bir süredir bu çetelere "Libya vatandaşlığı" verilmesi için çırpınıp duruyor Türkiye.

Peki Türkiye, oraya gönderdiği çeteler olmadan ne ifade

eder? Hiç! Hiçbir şey ifade etmez ve Libya'lı taraflar arasında anlaşma sağlanır sağlanmaz Türkiye'nin Libya'da varlık nedeni kalmaz. Libya'da, Libya'lı taraflar arasında anlaşma sağlanır mı? Bunun kolay olmadığını ve güce bağlı olduğunu söylemeliyiz. Yani "ateşkes" kararı her şeyin olup bittiği anlamına gelmiyor. Üstelik, bir provokasyonla "ateşkes" in her an bozulabileceği ihtimalini de daima göz önünde bulundurmak lazım.

Ama bu "Ateşkes" kararı, bu bilek güreşinde Türkiye'nin bileğinin yavaş yavaş bükülmeye başladığını, bir kapının kapanma gıcirtılarının gelmeye başladığını gösteriyor. "Ateşkes" kararı her şeyin olup bittiği anlamına gelmiyor ama hiç bir anlam yok da demek mümkün değil, doğru da değil.

Ve, dinci faşist iktidara son darbe, Libya'da, düne kadar Türkiye'nin beşinci kolu gibi çalışan Libya Ulusal Mutabakat Hükümeti'nin İçişleri Bakanından geldi. Anadolu Ajansı'nın haberi olduğu için dikkate alınabilir haberin başlığı şöyle:

"Libya İçişleri Bakanı Başağa'dan ateşkesin ardından Mısır ile 'dayanışma' vurgusu"

Ulusal Mutabakat Hükümeti'nin, hele de Fethi Başağa'nın Mısır'la dayanışma sözü dinci faşist iktidarın, RTE'nin bu kısa hayatta duymak isteyeceği son sözdür. Haber şöyle devam ediyor:

"Libya İçişleri Bakanı Fethi Başağa, Twitter hesabından yaptığı paylaşımında, 'Dost ve kardeş ülkelerin destek ve gözetiminde varılan ateşkes anlaşması takdiri hak eden ulusal bir kazanımdır. ABD, Avrupa, Türkiye, Mısır, Katar ve BM ile dayanışmayı geliştirmeyi umuyoruz. Hep birlikte, müttefik ve kardeşlerimizi Libya'da birlikte çalışmak için bir araya getirecek milli bir ruhla müreffeh bir geleceği gerçekleştirebiliriz' ifadelerini kullandı."

Haber doğru ise, ki şüphe etmek için çok neden yok, bu, Türkiye'nin, dinci faşist iktidarın sırtından bıçaklandığının resmidir.

Dikkat etmek lazım: Kapı kapanırken kafa sıkışabilir!

Baş tarafı 1. sayfada
Tuhaf olan, "ekonomiye olumlu yansıma" dedikleri "müjde" açıkladığı anda döviz füze gibi tırmanışa geçmiş, güven endeksleri düşmekteydi. Yani burjuva iktisat göstergeleri açısından bile "bir başarı hikayesi" yoktu ortada. Sadece her işi "gazla halletmeye çalışan" bir an-

layışın hezeyanlarıydı bu, olsa olsa.

Fitch zaten "döviz rezervlerinin eksiye düşmesi", cari açık, merkez bankasının durumu... sıralamış kendince kriterleri. Ne anlatılan hikayeye inanmış, ne tünelin ucunda bir ışık görmüş. Dinci faşizmin gazına gelmemiş yani. Velev ki muazzam

kaynaklar bulunmuş, "ekonomiyi düze çıkaracak" adımlar atılmış olsun... Ortadoğu'nun şeyhlerine özenen bir avuç asalak dışında, yine açlık, yine sefalet düşerdi geniş emekçi yığınların payına.

Ne dinci faşizmin gazı, ne Fitch'in ayarı...Kanmamalı hiçbirinin lafına. Bu düzen yıkılmalı.

BÜYÜKLERE MASALLAR

Baş tarafı 1. sayfada

En temel insani ihtiyaçlarını karşılamak için gece gündüz çalışmak zorunda kalmaya, kendilerine ait, kendilerini her yönden geliştirebilecekleri bir "boş zaman"a sahip olamıyor oluşlarına ve eğer bu durum böyle devam ederse hiç bir zaman sahip olamayacaklarına hayıflanıyor, bunun değişmesini istiyorlar. İnsan olarak kalmak ve insanca yaşamak istiyorlar ve bunun nasıl olacağına kafa yoruyorlar.

Demek ki, bu pandemi günlerinde daha fazla Marx, daha fazla Engels, daha fazla Lenin okumak gerekiyor. Çünkü bugünün kodları, "büyüklere masallar" da değil, o satırlarda saklı.

Hekimler ve Sağlıkçılar Nefes Alamıyor!

Türk Tabipler Birliği (TTB) ve İstanbul Tabip Odası (İTO), Covid-19 sürecinde hekimlerin yaşadığı sorunlara dikkat çekmek için 21 Ağustos'ta Çağaloğlu'nda bulunan binalarında basın toplantısı düzenledi.

"Hekimler yaşamı savunuyor" pankartının bulunduğu toplantı salonunda, toplantıya TTB Başkanı Profesör Doktor Pınar Saip, TTB Yönetim Kurulu üyesi Profesör Doktor Rukiye Eker Ömeroğlu, TTB Genel Sekreteri Profesör Doktor Osman Küçükosmanoğlu katıldı.

Basın açıklamasını okuyan Prof. Dr. Rukiye Eker Ömeroğlu, Covid-19'un zayıflatılmadığı ve yaygınlaşma eğiliminin arttığı bu dönemde Türk Tabipler Birliği ve odaları olarak taleplerinin, hekimlerin ve sağlık çalışanlarının içinde bulunduğu boğucu ortamın görülmesi ve artık nefes alamayacak hale gelip, tükendiklerinin farkına varılması gerektiğini söyledi.

Ömeroğlu, "Hekimler için alkışların yerini uzun süredir hüznün almıştır. Hemen her gün onlarca meslektaşımızın hastalık haberini alıyoruz, birileri televizyonlardan, twitter mesajlarından başarı hika-

yeleri anlatırken bizler ölüyoruz! Koşulların pandemiye uygun olarak iyileştirilmediği; eşitlik, adalet anlayışından uzak görevlendirmelerle mağduriyetlerin yaratıldığı; hekimlerin yakın geleceğe dair kaygılarının arttığı bu günlerde, sesini duyuramayan, umudunu yitiren hekimlerin emeklilik ya da istifa sayısındaki artış ciddiye alınmalıdır" dedi.

Ömeroğlu, "Aylardır özveri ile çalışan hekimleri emeklilik ya da istifa noktasına getiren etmen yöneticilerin beceri ve empatiden yoksun, çözüm üretmeyen dayatmaları ve vurdum duymazlıklarıdır" dedi.

"Pandemi ile mücadele sürecinin toplumsal ayakta iyi yönetemeyen, toplumda günlük hayata yansıyan bir pandemi bilinci oluşturamayan, 'başarı hikayesi' yaratma çabasından kaynaklı, gerçekler yerine sanal rakam ve beklentiler ile pandemide kontrolü kaybettiği anlaşılan yöneticilerin; hekimlerin ve sağlık çalışanlarının sesine, haykırışına kulak vermesini istiyoruz. Hekimler ve sağlık çalışanlarında manevi olarak yaşanmakta olan çöküş ve tükenmişliğin, düşük temel maaşlar; komik düzey-

deki performans ödemeleri ile iç içe geçerek pandemi sürecinde yaratabileceği moralsizlik ve zaafı konusunda yetkilileri uyarıyoruz" diye konuştu.

Sağlık çalışanlarının ekonomik kriz ve pandemi dikkate alınarak maaşlarında artış yapılması, hekimlerin ve sağlık çalışanlarının performans dahil hiçbir ön koşul ve sınırlamaya tabi kılınmadan, emekliliğe yansıyan, TTB'nin talepleri doğrultusunda temel maaş alabilmelerinin sağlanması yönünde çağrıda bulunan Ömeroğlu, "Bu gerçekleşinceye kadar mevcut döner sermaye ödemelerinin salgın bitinceye kadar tavanından ödenmesini, bu iyileştirmenin Aile Sağlığı Merkezi, Toplum Sağlığı Merkezi ve İlçe Sağlık Müdürlüklerinde çalışanlara da yansıtılmasını istiyoruz" diyerek, hekimler olarak bugüne kadar olduğu gibi bugünden sonra da işlerini severek ve onurla yapmaya devam edeceklerini söyledi.

Öneri ve taleplerin dikkate alınmasını isteyen Ömeroğlu, "Hekimleri ve sağlık çalışanlarını korumayı başaramaz, maddi ve manevi desteği sağlayamazsanız, toplumu hiç koruyamazsınız" dedi.

Deniz Mimarlık Önünde Eylem

Sakarya'da Serdivan Belediyesi tarafından YU Group ve TürkMall ortaklığıyla inşa edilen Cadde 54 AVM projesinde Deniz Mimarlık bünyesinde çalışan inşaat işçileri, gasp edilen hakları için eylemlerine devam ediyor.

İşçi Temsilcileri Konseyi (İTK) ve Emegın Gücü Derneđi ile birlikte gasp edilen haklarını almak için mücadele eden Cadde 54 AVM işçileri dün Ataşehir, Barbaros Mahallesi'nde bulunan Deniz Mimarlık Ofisi önünde basın açıklaması yaparak haklarının ödenmesini istedi.

"İşçi Düşmanı Deniz Mimarlık", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır" sloganları atılan eylemde konuşan Abdurrahman Hezer, Serdivan Belediyesi, YU Group ve TürkMall ortaklığıyla yapılan Cadde 54 AVM projesinde ikibuçuk yıl çalıştığını ve "Malzeme yok" denilerek evlerine gönderildiklerini, işe çağrılmayı beklerken 25/2 madde gerekçe gösterilerek işten atıldıklarını aktardı.

Şubat ayından beri gasp edilen haklarını almak için Serdivan Belediyesi'ne gittiklerinde belediye başkan ve yardımcılarının "Bizim şirketlere gücümüz yetmez, hakkınızı mahkemede arayacaksınız" dediğini söyleyen Hezer, "Belediye proje ihalesi verdiği şirketlerin patronlarına 'İşçilerin haklarını ödeyin' deme cesareti gösteremiyor" dedi.

Yüklenici firma olan YU Group önünde ve Deniz Mimarlık'ın çalışma yaptığı Beykoz'da bulunan Acarkent Sitesi önünde eylem yaptıklarını belirten Hezer, YU Group ve Deniz Mimarlık patronlarının haklarını ödemek bir yana haklarında asılsın söylemlerde bulduklarını, haklarında soruşturma açtıklarını belirterek "Biz alımızın teriyle emek verdiğimiz haklarımızı istiyoruz ve almadan da eylemlerimizden vazgeçmeyeceğiz" dedi.

Deniz Mimarlık patronu Osman Satıcı'ye seslenen Hezer "İstersen burada ofiste ol, istersen başka bir şehire git. İstersen bizim eylem yaptığımız yerlerde pencerelerin arkasından bizi izlemeye devam et. Ama şunu bil ki, biz haklarımızı almadan bizden kurtulamayacaksınız. Çalıştığınız şirketlerin, şantiyelerin önünde, iş yaptığınız sitelerde, ofislerinizin önünde olmaya ve gittiğimiz her yerde sizin işçi düşmanı emek hırsızı olduğunuzu teşhir etmeye devam edeceğiz" dedi.

İşıklar Holding'e de seslenen Hezer, "Deniz Mimarlık'a bütün büyük işlerinizi veriyorsunuz. Onlar da yaptıkları her işte işçileri köle gibi çalıştırıp haklarını gasp

ediyor, işçileri sömürmeye devam ediyor. Ya bu Deniz Mimarlıkla ilişkinizi sonlandırın, ya da bizim gasp ettikleri haklarımızı ödemelerini sağlayın" dedi.

Abdurrahman Hezer, "Serdivan Belediyesi, Deniz Mimarlık, YU Group, TürkMall, Işıklar Holding hepinize tekrar söylüyorum. Ya bu sorunu çözeceksiniz bizim haklarımızı vereceksiniz ya da bulunduğunuz her yerde bizi karşınızda bulmaya devam edeceksiniz. Biz haklarımızı almaktan asla vazgeçmeyeceğiz" diyerek tamamladı.

İşçi Temsilcileri Konseyi (İTK) adına konuşan işçi ise "Bizler emeğimiz, alınterimle çalışıyoruz patronlar ise 25/2 maddesi gerekçe göstererek hiç bir hakkımızı vermeden bizi işten atıyor. SGK hiçbir soruşturma yapmadan patronların beyanını kabul ederek işten atıyor. İşçiler hiçbir haktan yararlanamıyor, çünkü bu madde içinde hırsızlık, işini düzgün yapmama gibi yüz kızartıcı suçları da içeren bir madde ve işçiler hiç bir haktan yararlanamıyor, başka işyerlerinde çalışmıyor. Yetkililer işçileri dikkate almadan, onun haklarını gözetmeden işten çıkarılmasını kabul etmemeli. Bu maddenin yeniden düzenlenmesi, işçilerin patronların bir beyanıyla işten atılmasının önüne geçilmeli. Kanunlar emek veren, üreten işçilerden yana olmalıdır" dedi.

Eyleme katılan Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) adına yapılan konuşmada ise Cadde 54 AVM işçilerinin hak gaspına karşı verdiği mücadeleyi destekleri belirtilerek, "Daha önce YU Group ve Acarkent Sitesi önündeydik. Yarın başka alanlarda birlikte olmaya devam edeceğiz. Çünkü biliyoruz ki, ancak işçi sınıfı kurtulduğunda insanlık özgür olabilir.

Coronavirüs günlerinde Türkiye'de bir çok fabrikada, şantiyede işçiler çalıştırılmaya devam ediyor. Her gün yeni ölüm haberleri alıyoruz. İnsanlık dışı kapitalist sistem dünyayı yaratan işçi sınıfını hiçe sayarak ölüme mahkum ediyor. Che'nin dediği gibi insan olmanın tek yolu insanlık dışı bu sisteme karşı savaşımdır. Cadde 54 AVM işçilerinin hak gasplarına karşı verdikleri mücadeleyi Devrimci Öğrenci Birliği olarak selamlıyoruz. Ve her zaman dayanışma içinde olmaya birlikte hareket etmeye devam edeceğiz. Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" denildi.

İşçiler Deniz Mimarlık'ın işçilerin haklarını gasp ettiklerine ilişkin Barbaros Mahallesi sakinlerine de seslenerek, "Burada işçi düşmanlarının bulunduğunu, unutmayın ve işçi arkadaşlarımızın hakları için mücadelesine destek verin" denildi.

Başur'da Eylemler

Başur'un (Federe Kürdistan Bölgesi) birçok kentinde sokaklara çıkan halk, Türkiye'nin saldırılarına sessiz kalınması ve ekonomik kriz nedeniyle eylemler yaptı, bölge hükümetinin istifasını istedi.

Süleymani, Halepçe ve Hewler, Kellar, Ranya ve Şeladizê kentlerinde sokağa çıkan halk, tepki gösterip hükümeti istifaya davet etti. Eylemlerin talepleri basit: Maaşlarının ödenmesi, gençlere iş, daha iyi sağlık, elektrik ve kamu hizmetlerinin aksadan sağlanması...

Süleymaniye kentindeki protestoların adresi Özgürlük Parkı oldu. Yüzlerce kişi "Hükümet istifa" sloganları attı.

Ranya kentinde pazar alanında toplanan halka asayiş güçleri gaz bombaları ve plastik mermilerle saldırdı. Halk saldırıya taşlarla karşılık verdi, çok sayıda kişi yaralandı.

Kellar'da Leyla Kasım Parkı'nda toplanan halk, buradan kaymakamlık binasına yürüdü.

Ancak asayiş yürüyüşe saldırmca olaylar büyüdü. Kaymakamlık binasının girişindeki güvenlik kulübesi ateşe verildi, uzun süre sürdü çatışmalar.

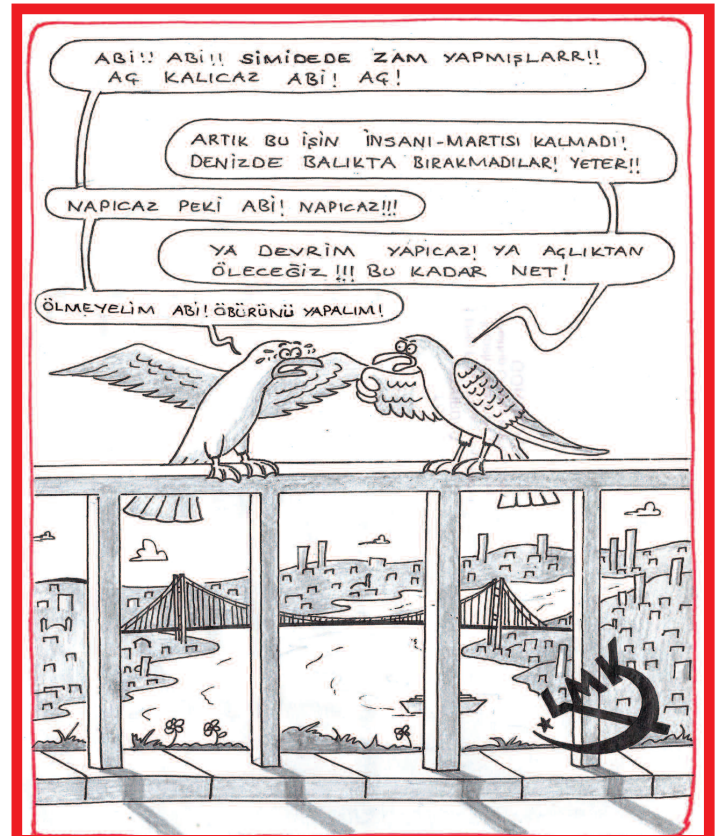
Şeladizê'de, Türkiye'nin saldırılarına karşı yapılması planlanan protesto eylemi öncesinde sokağa çıkma yasağı ilan edildi ve kente giriş-çıkışlar yasaklandı. KDP'ye ait bağlı asayiş güçleri protestoların önüne geçmek için esnafı dükkanlarını kapatmaya zorladı.

Genç İşçi Vinçten Düşen Demirlerden Öldü

Hatay'ın Payas ilçesinde üzerine demir düşen genç işçi hayatını kaybetti... Bir özel işletmede, tırdan getirilen vinçten düşen demirler, aşağıda çalışan 25 yaşındaki genç işçi Ali Akkar'ın üstüne düştü. Ağır yaralanan gencin kaldırıldığı hastanede hayatını kaybettiği öğrenildi, olayla ilgili inceleme başlatıldı.

Her gün, her alanda yaşanan işçi katliamları yaşanıyor. Biz devrimci komünistler olarak işçi sınıfının bu tür katliamlara kurban gitmemesi için, emeğin iktidarı kurulana dek mücadeleye devam edeceğiz...

BÜTÜN DÜNYA DEĞİŞMEDİ HENÜZ DEĞİŞECEK FAKAT!

Dünya sahnesinde her gün gördüğümüz aktörler tarihsel rollerini yerine getirmek için soluk soluğa dövuşen emekçi ve sömürülen kitlelerdir. Siyah, renkli, beyaz kitleler. Bunlar kendi tarihlerini yazan ve yapan insanlardır. Eskiden oyunun yazarı ve oyuncularını farklı kimselerdi. Artık kendi oyununu yazan, sahneye koyan ve aktörlüğünü yapanlar aynı kimselerdir.

Eylemlerin bilinçli olması burjuvazinin krizini derinleştiriyor. Kendi özel çıkarını toplumun çıkarı olarak gösteren ve bunu evrensel bir düşünce düzeyine çıkararak burjuva sınıf, bu düşüncelerini artık kitlelere kabul ettiremiyor. Kapitalistlerle emekçi sınıfın çıkarlarının karşıt olduğu, devrimci teori tarafından ortaya çıkarılmıştır. Bunun bilincine erişen emekçi kitleler, her yerde bilinçlice kendi çıkarları için savaşıyor. Ayaklanan kimselere bakın, nasıl bir sınıf bilinciyle davrandıklarını göreceksiniz. Halk kitlelerinin, ABD tarihinin en büyük ayaklanmasına başvurusu ve bunun dünyaya doğru genişlemesi, kapitalist ırkçı saldırılara ve burjuvazinin sınıf egemenliğine karşı verilen devrimci bir yanıtıdır.

Bilinçli hareket etmek şu anlama gelir: Toplumsal yapı bütünlüklüdür; gelişmelerin sadece birincil alanları değil, ikincil alanları da gözönünde tutulmalıdır. Çünkü sınıfların karşılıklı ilişkilerindeki değişmeye bağlı olarak birincil olan ikincil duruma düşebilir. İkincil olan da birincil duruma geçebilir. Bu bağlamda işçiler toplumsal yapının bütünlüğünün bilincine erişmelidir. Karşılıklı ilişki hakkında kesinlikle bilgi sahibi olmalıdır. Sadece kendisi hakkında değil, toplumun bütün katlarındaki gelişmeleri ve değişimleri de dikkate almalıdır. Olaylara, olgulara bu kapsamlı bakış açısı, toplumsal kurtuluş kavgasında etkin olmamızı sağlar.

ABD'deki yaz ayaklanması sırasında, pratik olarak yaşanan değişim, ayaklananlar tarafından bilinçli olarak ifade edilmiştir. On yıllar boyu değişmeyen şeyler çok kısa sürede değişime uğramıştır. Tarihin ürünü olan her şey geçicidir ve değişir. Kapitalist toplumun kurumları yani ekonomik ve sosyal kurumları tarihin ürünü olduğu için buharlaşır, devrimle ortadan kaldırılır. Güncel olarak söylemek gerekirse, emperyalist ülkelerde küresel ayaklanmayla birçok şey değişti. Bunun bilincinde olan, köklü toplumsal değişimlerin radikal bir devrimle olacağını da bilincindedir.

Radikal toplumsal dönüşüm şu anlama gelir: Eski toplumun temel direklerini ortada bırakacak siyasal bir devrim değil, toplumu tepeden tırnağa

değiştiren sosyal bir devrim. Yani sınıfların üretim araçları karşısındaki toplumsal konumunu değiştirecek bir devrim.

Başka bir anlatımla, ücretli emek sistemini havaya uçuracak bir devrim. Sınıfların varlığı sürdükçe, yaşam koşulları, emekçiler açısından çok daha yıkıcı, tahrip edici ve çekilmez olacaktır. Derin ve şiddetli bir çöküş içinde olan eski toplumsal sistemin kitlelere yönelik politikası şiddet ve daha çok şiddet, saldırı ve daha çok katliam ve daha çok katliam olacaktır. Fakat tam da bu süreçte bu köhnemiş düzene son verecek bu devrim her yerde ilerliyor.

George Floyd Ayaklanması'nda olduğu gibi burjuvazi ideolojik, politik ve pratik olarak saldırıya geçen kitleler karşısında kendini, kendi görüşlerini, ırkçı kültürünü savunamaz olmuştur. Burjuva ideolojisi emekçi kitleler üstünde bir baskı gücüdür. Burjuva ideolojik hegemonyasıysa çatırdadı, zayıfladı, etkisizleşti. Bu nedenle sınıf egemenliğini, sınıf diktatörlüğünü koruyamıyor ve yeniden üretmiyor. Burjuvazinin ideolojik bunalımı çok derin. Buna karşı insanlar, etkisi her geçen gün artan sosyalizmin yol göstericiliğinde hareket ediyorlar. ABD ve Avrupa'da ayaklanmanın liderleri sosyalisttir. Eylemlerde küçük burjuva sosyalizmi ve anarşizmin sınırlı varlığının yanında, proleter ve bilimsel sosyalizmin etkisi başat durumdadır. Evrensel kapışmada, devrimci işçiler, her yönden yükselen bir güçtür.

Burjuvazinin ideolojik, politik hegemonyası çökerken savaş çizgisinin bu tarafında başka bir anlayış geliyor. Bencillik, yabancılaşma yerine, dayanışma, kolektif amaç yönünde birlikte hareket etme, kendini gözönünde tutmak yerine ortak hareketin başarısını gözönünde tutma. Harekete karşı sorumlu davranma ve görevlerini yerine getirirken en yüksek fedakarlıkta bulunma. Sınırsız bir kahramanlıkta bulunma... Bunlar bizim tarafta olanların geliştirdikleri yüksek nitelikli anlayış ve ilişkilerdir.

Ayaklanmaya milyonlarca insan, ezilen ve sömürülenler, farklı sınıf, toplumsal ve politik gruplar katılıyor. Fakat ayaklanma tek kişiymişçesine yürütülüyor. Tek vücut olma, düşman karşısında bir üstünlüktür, kesin bir avantajdır. Tek kişi olarak hareket etmek, bir ülkenin sınırlarıyla sınırlı değil, küresel ayaklanmanın bir özelliğidir. Bununla ilintili olarak ağırlık derecesi de ileri düzeydedir. Tek kişi gibi hareket etmek, ayaklanmanın başarı olanağını artırır.

Tüm bu ayaklanmalarda daha ilk bakışta göze görünen şey, eylemcilerin cüretli dil kullanmalarıdır. Öyle ki, düş-

man bu dile karşı argüman geliştiremez durumda, eli kolu bağlı kaldı. Eylemcilerin cüretli dili, insanal bir toplum uğruna savaştan geliyor. Devrimci olmaktan ileri geliyor. Cüretkar dilin sınıf kavgasındaki önemi, harekete kesin bir itiş veriyor ve geride kalanları kendine çekiyor olmasından ileri geliyor.

Her renkte, sosyal reformist ve oportünist hareketler, büyük eyleme öylesine dar yaklaşıyorlar ki, küresel ayaklanma, yalnızca bir tepki hareketine indirgenmiştir. Halbuki, bunun temelinde kapitalist sisteme karşı, on yıllarca biriken devrimci bir öfke var. Sistemle süren büyük bir çatışma var ki, çatışma, ayaklanma ve devrim dönemi çok uzun zamandır varlığını sürdürüyor. Bunun adını doğrudan koymak gerekiyor: Bu kapitalizmin tarihinin uzun bir dönemini kaplayan karşıtların, emekle sermayenin savaşıdır. Gelişme karşıtların savaşıdır. Bu marksist diyalektiğin abece'sidir. Çatışma, taraflardan birinin kesin üstünlük sağlamasına dek sürer. Tarihsel gelişme taraflardan birinin üstün gelmesine bağlıdır. Bu savaşta devrimci sınıfın üstün gelmesi, yeni bir topluma geçişin ve dolayısıyla gelişmenin koşuludur. Gördük ki, emekçiler, sömürülenler bu kapışmada yaşamın bizden yana olduğunu biliyor ve "zaferimiz kesindir" güveniyle öne atılıyorlar. Bu kavgada devrimci sınıf üstün gelecek, yaşam üstün gelecek.

Emekçilerin savaşımı, iktidar sorununa bağlanmazsa, üstünlük sağlama üzerine söylenen her şey soyut kalacaktır. İktidar hedefi, somuttur. Üstünlük ele geçirme çarpışmasında ve çatışmasında merkezi bir rol oynar. Dolayısıyla güncel sınıf savaşımının kilit bir sorunudur. Siyasi iktidarı elinde bulunduran taraf, politik üstünlüğe sahip olur. En şiddetli çarpışmaların, iktidar sorunu etrafında meydana gelmesi anlaşılır bir durumdur. Güncel sınıf mücadelesinde böylesine belirleyici önemi ve rolü nedeniyle, iktidar sorununu başa almamak, onu ikincil sorunların arkasına itmek, oportünizmdir. Proletarya devrimci bir sınıf olarak bu sorunu günün ivedi bir sorunu olarak görür. Pratik yönelimini buna göre tayin eder.

İşçi sınıfı diğer emekçilerin desteğiyle onlarla ittifak içinde iktidarı alabilir mi? Evet, olabilir. Çünkü bu olgunluğa sahiptir. Devrimci olgunluğu yıllarca süren çatışmalardan, isyan ve ayaklanmalarda geçerek kazanmıştır. Bu olgunluk sosyalist bir dünya kurma deneyiminden, birikiminden ve teorik bilgisinden geliyor. Her ayaklanma, devrimci sınıfın iktidar sorununu çözmek için ne kadar olgunlaştığını yeni-

den yeniden ortaya koyuyor.

Eylemdeki kitlelere devrimci fikirler ve kendi deneyimleri yol gösteriyor. Bilinçleri ve deneyimleri, George Floyd'un hesabının sorulmasının hukuka bırakılmayacağını öğretti. Hukuk bir güç temeline dayanıyor. Hukukun temelinde egemen sınıfın gücü var. Hukuk sınıfsaldır. Hukuk, egemen sınıfın iradesinin yasal biçimler almasıdır. Kitleler bu gerçekten hareketle hukukla ayaklanmadılar ve bir güç olmak için, güç ve enerjilerini ayaklanmada birleştirdiler. Burjuvazinin gücü, kendisinden daha sağlam, daha etkin ve daha yüksek bir güç tarafından ortadan kaldırılabılır. Kapitalist toplum kendisinden daha ileri ve daha yüksek bir toplum tarafından ortadan kaldırılabılır. Eylemin örgütleyicileri bir güç olmak gerektiğinin bilincindedir. Herhangi bir örgüt değil, devrimci bir örgüt.

Ayaklanma, hareketin örgütsel bir biçime kavuşmasıdır. İsyân, ayaklanma ve diğer sokak eylemleri ya da eylemlerin yükselme biçimleri sınıf ve toplumsal gruplardan oluştuğu için doğası gereği geniştir, esnek, çeşitlilik gösterir. Ama tam da bu yapısı, onun geniş halk kitlelerinin içinde ne kadar derin etki yarattığının bir göstergesidir. Tek bir ülkeyle sınırlı değil, küresel alanda varlık gösteriyor. Proletaryanın devrimci sınıf partisinin burada oynayacağı rol, hareketin ileriye doğru atılım yapmasını sağlamak, gerçek kurtuluş yönünde önderlik etmek, bilinçli bir amaç ortaya koymaktır. Komünistlerin partisi, örgütleyici ve yönetici merkez rolünü oynayabilir ve oynamalıdır.

Yeni bir dünya kurmanın veya dünyayı dönüştürmenin nesnel koşulları olgun olduğu için bu süreçte yeni bir geleceğe geçiş, büyük ölçüde devrimin öznesinin irade koymasına bağlıdır. Pratik olarak somutta böyle bir iradenin olduğu söylenebilir mi? Elbette söylenebilir. Paris Komünü devrimi ve yirminci yüzyılın bütün toplumsal devrimleri proletaryanın, komünistlerin bir iradeyi gösterdiğini gözlerin önüne serdi. Günümüzün ayaklanmaları ve devrimleri, devrimci iradenin oluştuğunun yeni örnekleridir. Son olarak buna George Floyd'un katledilmesi sonrası patlak veren ayaklanmayı örnek verebiliriz. Devrimci öznenin varlığı ve kritik anlarda kitlesel olarak devrimci irade koyması, devrimi gerçekleştirecek bir durumda olduğunun apaçık kanıtıdır. Devrimin öznesi dünyanın her yerindedir ve eylemedir. Son dönemlerde birçok ayaklanma oldu. Hepsi devrimle sonuçlanmadı, fakat bu yönde bir iradenin, bir kararlılığın olduğunu ispatladı.

C.DAĞLI